

Vüqar Əhməd

Anam mənim

Naşir: Rafiq Babayev
Redaktor: Alim Nəbioğlu
Korrektor: İlkin Rəhmətov
Bilgisayar yığıcı: İradə Əhmədova

Vüqar Əhməd «Anam mənim», «Araz» nəşriyyatı, Bakı, 2002, 24 səh.

M. Araz mükafatı laureatı, nəğməkar şair, filologiya elmlər namizədi, Vüqar Əhməd 14-ci kitabını-«Anam mənim» poemasını anasına ithaf edib. Öz anasının simasında bütün analara ünvanlanan bu kitab tərbiyəvi xarakter daşıyır. Kitab geniş oxucu kütləsi üçün nəzərdə tutulub.

V $\frac{4734986602}{050 - 2002}$ qrifli nəşr.

© Vüqar Əhməd
«Araz»nəşriyyatı

Allah yaradandır, Ana isə...

«Cənnət – analarınızın ayaqları altındadır» deyib Həzrəti Məhəməd. Ana müqəddəsdir, ana şirindir, ana əzizdir. Ana haqqında çox yazılıb, çox sözlər deyilib. Ancaq ananın şah əsəri olan «Anam mənim»i məhz qəlblərin şairi Vüqar Əhməd yaratdı. Yaşada-yaşada yaratdı. Ana ətrinə ehtiyac duyanlara, o sığala həsrət qalanlara analı bir dünya yaşatdı. Analarını kimsəsizlər evinin kandarına atan qeyrətsiz oğulları ayıltı, neçə-neçə oğulu anaya, neçə-neçə ananı oğluna qovuşdurdu Vüqar Əhməd. O, «Anam mənim» deyərək öz anasının simasında bütün anaları ümumiləşdirərək idel bir ana obrazı yaratdı.

O, mənim anamı, sənin ananı, analarına anasını bir daha kəşf etdi və sübut etdi ki, ana daha güclüdür; xəstələndə səni heç bir həkim sağalda bilmədikdə, ananın bir an başına sığal çəkməyi, nəvazişi sənə şəfa verir. Çünki hər birimiz anamızın bir hissəsi kimi dünyaya gəldik. Allah yaradandır. Ana isə...

Vüqar Əhməd yaradıcılığında ana obrazı üstünlük təşkil edir. Elə ona görədir ki, Vüqar müəllimin anaların tərənnümünə xidmət edən bütün nəğmələri xalq tərəfindən sevilir, bəyənilir, geniş pərəstişkar sevgisi qazanır. «Anam mənim» isə axırıncı illərdə ən çox populyarlıq əldə edən yeganə, hər an dinlənən nəğmədir, Vüqar Əhməd sözünün gücündən doğan nəğmə...

*Hifz eyləyən duasıdı,
Səsi Quran sədasıdı,
Anaların anasıdı
Anam mənim, anam mənim.*

Vüqar Əhmədin anaya verdiyi belə yüksək qiymətin nəticəsidir ki, ana xeyir-duası nəğməkar şairi daha yüksək zirvələrə qaldırır. Ananın qədrini bilən, torpağının, elinin, dilinin, dininin də qədrini bilər. Vüqar Əhməd məhz belə şəxsiyyətlərimizdəndir. Mən nəğməkar şairə yaradıcılıq nailiyyətləri arzulayıram. Vüqar Əhməd kimi bir şairin əsərlərini nəşr etmək böyük və şərəfli işdir. Çünki o, sözün qədrini və dəyərini bilir, ətrafındakını duyur, hamımızın qəlb çırpıntılarını ümumiləşdirərək bir-birindən gözəl əsərlər yaradır.

*Sənə uğurlar, qardaşım!
Belə oğul böyüdən anaya, min alqış!*

*Rafiq Babayev
fizika-riyaziyyat elmlər namizədi*

«SƏNƏ QURBAN OLSUN, CANIM AY ANA...»

Eşidəndəki qələminə, sözünə, ilhamına, nəğməsinə, şəxsiyyətinə, insani keyfiyyətlərinə dərin rəğbət bəslədiyim M. Araz mükafatı laureatı, nəğməkar şair, filologiya elmlər namizədi Vüqar Əhməd «Anam mənim» poemasını yazıb, çox sevindim. Çünki ana hissləri, ana duyğuları, ana mövzusu Vüqar Əhmədin sınaqdan çıxmış, şer dünyamızda öz çəkisini və yerini tutmuş qələmində daha güclü, təsirli alınır.

Özünə məxsus söz düzümü, müqayisələri, ədəbi dil normalarına riayət etməsi, dialektimizdən bəhrələnmə, sintaktik rəngarənglik istifadə və ən əsası qələmə aldığı mövzunun yazı tərzini, deyimi, üslubu səni sətirlər dənizinin dalğalarında üzdürür. Bir anın içəri-sində gözlərin payız buludu kimi dolur.

*Ağaran saçların gümüşə çalır,
Düşünən gözlərin xəyala dalır,
Gecələr xəyalın özünlə qalır,
Sənə qurban olsun canım, ay ana.*

Ana! Dünyada ən müqəddəs varlıq... Bizi dünyaya gətirən, bizi böyüdən, gecələr beşiyimizin üstündə sübhə qədər ayıq qalan analar... Özü ac qalsa da, övladının ac qalmaması üçün min bir əziyyətə qatlaşan analar. Oğul, qız itirən analar...Dərdini, ağrısını, övladından gizlətməyə çalışan analar...

Ana! Ona hökmdar da, şah da, sərgərdə də, adi qul da səcdə edir, baş əyir. Xeyir-duası uğurlarımızın açarı olan analar... Yayın istisində, qışın şaxtasında, bahar gülüyündə bizə laylay çalan analar... Ona görə də Vüqar Əhməd «Anam mənim» mahnısını, ana mövzusunun poema şəklində oxuculara təqdim edir.

*Balasını atan ana da vardır,
Şeytandı, iblisdi ana deyildir,
Sonradan peşmandır necə yalvarır?
Bala sorağıyla sərsəm veyildir.*

Ana var övladını atır. Övlad var anasını atır. Siz deyın ana atırlarmı? Ana öz doğma evinə, nəvəsinə həsrət qalarmı? Kimsəsizlər evi analara yaraşarmı? Ana küçədə çörək pulu üçün dilənərmı? Susuruq. Çünki ... Bəli, o övladlar yad planetlərdən deyil, elə özümüzlüklərdəndir. Toylarda, kef məclislərində köbəyi açıq qızların açıq bədənlərinə pul səpən azəri övladları... Sərxoş vəziyyətdə anasından bixəbər «Ana» mahnısını sifariş verib yalandan ağlayan oğullar... Ananı yad bir qıza satan oğullar... Sizə «oğul» deməyə dilim də gəlmir.

«Anam mənim» mahnısını dinlədikdən sonra işə peşimançılıq çəkərək özünü anasının qucağına atan oğullar, qızlar da az deyil. bütən ilahi varlıq olan anaların , analıq simasının simvolu olan «Anam mənim» ürəkləri rıqqətə gətirən bir əsərdir. Qiyməti, tayı, bərabəri olmayan bir əsər. Vüqar Əhməd yaradıcılığının zirvəsi olan bir əsər. Nədən bu sənət incisi belə təsirli alınıb? Çünki əsərin əsas qəhrmanı Vüqar Əhməd kimi nəğməkar şairi dünyaya gətirən, dinə sitayiş edən Hacı Almaxanımdır. Övladlarının yolunda saçlarını dən edən namus, qeyrət təcəssümü, analıq simvolu olan Almaxanın ana...

*Ana itirəndə qalırıq yetim,
Yox, yox anasızlar sayılır yetim,
Bu yetim dünyada hamımız yetim,
Ən böyük dünyadır analı dünya.*

Bir ailədən ana dünyasını dəyişəndə o evin ırağı da sönür, isti sobası da. Ona görə də bir ana itirəndə yetim qalırıq. Çünki ana sığılının, ana nəvazişini heç nə dünyada əvəz etmək gücünə malik deyil. Ana anadır, anaların qədrini bilmək gərəkdir. İnanırıq ki, bu poemanı oxuyandan sonra sizi dünyaya gətirən anaların qədrini daha çox biləcəksiniz, onların xətrinə dəyməyəcəksiniz. Axı ana qəlbi kəpənək kimi zəif olur...

*Sanki, bir dünyadı məsum baxışlar,
Qəlbindən qəlbimə yağır yağışlar,
Məhəbbətin mənə dünya bağışlar,
Dünya gözəlisən, dünyamsan mənim.*

Bu günün qızı, gəlini sabahın anasıdır. Nənə də, bibi də, xala da, bacı da anadır. Ona görə də Vüqar Əhməd bu poemasında bütün bu məqamlara toxunur. Öz iki övladlarının anasını «dünyamsan mənim» adlandırır. Axı, Hüseyn və balaca Almaxanımı dünyaya gətirən Səbinə xanımdır. Vüqar müəllimin mənəvi dünyası olan Səbinə xanım. Çünki ananın özünə də ana lazımdır. Yaşlıya da, ahıl qocaya da ana lazımdır. Anasız həyatın nə mənası?..

*Nə Günəş de, nə Ay de
Ana, mənə laylay de.*

Nə gözəl düşündürücü, təsirli misra.. Sadə dildə deyilən bu misranın hikməti böyükdür. Çünki ana laylasından şirin musiqi yoxdur. Ən böyük musiqi əsəri də elə ana laylasıdır. Ona görə də Vüqar Əhməd ana laylasını Günəşdən də, Aydan da üstün tutur.

Poemanı oxuduqca insan göz yaşlarını saxlaya bilmir, necə deyirlər, gücü gözlərindən axan yaşına çatır. Ancaq poema sanki anasız qalanlara analı bir dünya bəxş edir. Hər bir söz, hər bir sətir sənə öz ananı xatırladır; istər anam həyatda olsun, istər axirət dünyasında, bax budur sənət, qələmin, sözün gücü. Budur anaya sevgi, analığa qiymət, sədaqət, vəfa. Budur yer üzünün əşrəfi sayılan insana tanıtdırmaq, özünü özünə, ruhunu ruhuna qaytarmaq, qəlbində qeyrət çəpəri qurmaq...

Binəqədi kəndində dünyaya göz açan Hacı Almaxanım ana dəfələrlə Kərbala, Məşhəd və Həcc ziyarətlərində olub. Dualı əlləri ilə doğma Qarabağımızın xilasına, analara, övladlara dualar edib. Neçə-neçə insanı haqq, din, paklıq yoluna qaytarıb. Neçə-neçə dağılmaqda olan ailənin səadət çırağını yandırılıb. El anası kimi elin toy və yas mərasimlərində iştirak edib, neçə-neçə gəncə xoşbəxtlik xeyir-duası verib. O, bu gün öz övladları, nəvələri ilə ömür payını yaşayır.. Ey el anası, qoy oğlumuzun Sizin simanızda analara həsr etdiyi «Anam mənim» poeması çəkdiyiniz zəhmətin müqabilində oğul borcunun bir hissəsi olsun. O borcu, o haqqı qəbul edin və xeyir-duanızı verin.

*Alim Nəbioğlu-tənqidçi jurnalist,
M. Araz mükafatı laureatı.*

VÜQAR ƏHMƏD
ANAM MƏNİM
(poema)

KİMDİR ANA?

—Kimdir ana,
—Coşqun dəniz.
—Varmı ondan əziz?
—O dəniz ki,
Balığın sahilə atmaz.
Gəmisin qanə boyatmaz.
—Kimdir ana?
—Bəşərdir, kürreyi-ərzdir...
Sübhədək çox gecə yatmaz,
Salamat görsə cocuğun,
Əbədi heç qəmə batmaz.
—Kimdir ana?
—Bir qocaman dağdır ana,
Dayanar, dəryada durar.
Zirvəsi göydən uca,
Arzusu: sübh oyana,
Körpəsin öpüb-qucar.
Zirvəsi ən uca dağdır,
Ağ gündə görsə balasın,
Öz günü ağdı, ağappaqdır.
—Kimdir ana?
—Ana bir çiçəkli yazdır,
İtaət et, yenə azdır.
Ana bir güllü bahar,
Gülə yar bülbülü vardır.
—Kimdir ana?
—Ən qiymətli qızıldı,
Hörmətin saxlamayan,
Sarsıldı, uduzdu.

SƏNƏ QURBAN OLSUN, CANIM AY ANA»

Ağaran saçların gümüşə çalır,
Düşünən gözlərin xəyala dalır,

Gecələr xəyalın özünlə qalır,
Sənə qurban olsun canım, ay ana.

Gecələr sübhədək qaldın sən oyaq,
Böyütdün zəhmətlə gör neçə uşaq,
Bütün arzulara sən oldun dayaq,
Sənə qurban olsun, canım, ay ana.

Uşaqlığın düşüb müharibəyə,
45-də sevindin yad qələbəyə,
Qocalıq da düşdü müharibəyə,
Gülüstanı verdik dığa, gədəyə.

Xoş gün görməmişən, hər anın çətin,
Analar vüqarlı, analar mətin,
Sonunu gözləyin bu qiyamətin,
Sənə qurban olsun, canım, ay ana.

Məktəbə gedəndə sevindin necə,
Ağ köynək ütülərdin həvəslə necə,
Dərsdən «2» alsam alardın vecə,
Sənə qurban olsun, canım, ay ana.

Hər sözə, kəlməyə sən «can» deyərdin,
Biz yeyib doyanda sən də yeyərdin,
Əla geyinsəm də, kasıb geyərdin,
Sənə qurban olsun, canım, ay ana.

Namazda duanı bizə edərdin,
Bazara, dükana özün gedərdin,
Yıxılıb əzilsəm özün döyərdin,
Sənə qurban olsun. canım, ay ana.

Heç bilmədim haçan, nə vaxt böyüdük,
Əllə yox, sözünlə hərdən döyüldük,
Sən olmasan biz də indi veyildik,
Sənə qurban olsun, canım, ay ana.

Şairlər, rəssamlar, nə bəstəkarlar,
Ana tək bir dahi ola bilmədi,
Südüünü itirən qulaqlı karlar,
Allah, ana qədri, niyə bilmədi?

Hanı meydanlarda ana heykəli,
Heykəltaraşların yoxdu əməli,
Anadır dünyanın qiymətli ləli,
Sənə qurban olsun canım, ay ana.

Qızlar müdrikləşir ana olandan,
Analar nigaran qalır baladan,
Ananı müqəddəs edib Yaradan,
Sənə qurban olsun canım, ay ana.

ATA

Soyköküm, nəslim,
Əcdadım, əslim.
Ən yaxın kəsim,
Atadır, ata.

Adım, soyadım,
Ləzzətim, dadım,
Qolum, qanadım,
Atadır, ata.

Su gəlsə arxa,
Çevirməm arxa,
Ən nəhəng arxa,
Atadır, ata.

Canım anamdır,
Qanım atamdır.
Başımın tacı,
Atadır, ata.

Etməsən hörmət,
Görərsən zillət.
Qayğını çəkən
Atadır, ata.
İgid, qəhrəman,
Atadır, ata.
Ən gözəl insan,
Atadır, ata.

Çox çəkir zəhmət,
Eyləyir diqqət.
Bu Vüqar Əhməd,
Atadır, ata.

ANALI DÜNYAM

Gözündə görürəm qəm çələngini,
Qabar edib zəhmət hər biləngini
Kimsə toxunarsa balalarına,
Anam xatırladar dağ pələngini.

İlk müəllimimiz olubdur ana,
Ləhçəmiz, dilimiz məxsusdur ona,
Göz yaşları töküb o yana-yana,
Ən böyük dünyadır analı dünyam.

Cənnət anaların ayağı altda,
Ruhları göylərdə-yeddinci qatda,
Xəyalı bizlədir hər an, saatda,
Ən böyük dünyadır analı dünyam.

Ana müqəddəsdir bilin qədrini,
Hamıdan əziz tut onun xətrini,
Heç kimdən almadım onun ətrini,
Ən böyük dünyadır analı dünyam.

Allah, yaş görməsin ana yanağı,
Bir ana görməsin heç bala dağı,
Sonsuzlar arzular ana olmağı,
Ən böyük dünyadır analı dünyam.

Daha müqəddəsdə şəhid anası,
Canından da əziz bala itirib,
Bir üzü gülərdi, o biri ağlar,
Ölsə də balası şöhrət gətirib.

Balası ölübdür Vətən yolunda,
Pəhləvan tək gücü vardı qolunda,
Canından keçibdir torpaq uğrunda,
İtgili dünyadır balalı dünya.

Şəhid Xiyabanı hər gün hər gecə,
Analar ağlayır şəhidlər üstə,
Fəryad qoparırlar analar necə?
Ən böyük dünyadır analı dünyam.

Balasını atan ana da vardır,
Şeytandı, iblisdı ana deyildir,
Sondan peşmandır necə yalvarır?
Bala sorağıyla sərsəm veyildir.

Onun bağışlamaq olarmı ?-deyin!
Analıq etməyib indi peşmandı,
Allah bağışlayar, siz də əhf edin,
Doqquz ay əziyyət çəkib, anadı.

Ata itirəndə qalırıq yetim,
Yox, yox, anasızlar sayılır yetim,
Bu yetim dünyada hamımız yetim,
Ən böyük dünyadır analı dünya.

ANA OCAĞI

Ana - Görmədiyim xoş günlər
Sənə qismət olaydı.
Solmayan qönçə güllər
Taleyimə qonaydı.

Ən gözəl arzularım
Sənə ünvanlanıb,
Yetişən ruzularım
Səni qanadlandırıb.

Sən mənim gözlərimdə
Ən sakit dəcəlimsən.

Övlad- Sənsə mənim gözümdə
Gözəllər gözəlisən.

Ən şirin isti yuva
Sənin isti qucağın.
Nə şirin, müqəddəsdi
Sənin ana qucağın.

Ana- Şipşirin şəkər balam,
Sənin bu əziz anan
Hər nazın çəkər, balam,
Sənə qurban bu anan.

Azan səsi: (bayatı üstə, balabanın müşaiyəti ilə)
Əzizim balabanı,
Asta çal balabanı.
Hamının balası gəldi,
Bəs mənim balam hanı?

Övlad- Ana, sən qaçqın uşaqları da çox sevirsən?

Ana- Bütün körpə balalar
Mənə doğma, əzizdi.
Mənə bacı, analar,
Bala, şirin ləzizdi.

Övlad- Ən həzin nəğmələrim
Sənin laylalarıdır.

Ana- Bütün gözəl arzular,
Siz – balalarıdır.

ANA HƏM BİBİDİR, HƏM DƏ XALADIR

XALA

Dərd-sərimin çarası,
Xalam qızıl parçası.
Mən də onun balası,
Gözəl xala, can xala.

Namus, qeyrət qalası,
Qəlbi bizə yanası,
Vardır xeyir-duası,
Gözəl xala, can xala.

Anamızın əzizi,
Qohumların ləzizi,
Əzizləyir o bizi,
Gözəl xala, can xala.

Xala, xala, təndiri qala,
Plov bişir, xonçanı qala.

Al zər-xara geyin sən,
Elçiliyə gedirsən,
Məni xoşbəxt edirsən,
Gözəl xala, can xala.

Süfrənizdə aş olar,
Toy-düyündə baş olar,
Anamla sirdaş olar,
Gözəl xala, can xala.

BİBİ

Yanar bizlərə qəlbi,
Hər sözümə «can» dedi.
Doğma balası bildi,
Bibi, bibi, can bibi.

Noğul-nabatdı cibi,
Yağdı qazanın dibi.
Elçi gedər el dəbi,
Bibi, bibi, can bibi.

Rast gələndə bibimə,
Sevgi dolur qəlbimə.
Sən gələndə evimə,
Bayram olur, ay bibi.

Göz yaşların yanaqda,
Toy-düyündə qabaqda,
Xeyir-dua dodaqda,
Bibi, bibi, can bibi.

Qardaşa etibarlı,
Bibilər çox vüqarlı,
Mənə qurban olardın,
Sənə qurban, ay bibi.

ZƏHMƏTKƏŞ ANAM...

Gəlib dünyaya iyirmi altıda,
Dörd qardaş itirib körpə yaşında,
Əziyyət verməyib ata-anaya,
Davada duz satıb on beş yaşında.

Masazır duz gölü çörək ağacı,
Bura dolandırıb ac-yalavacı,
Duz satmaq ödəyib hər ehtiyacı,
Çox əziyyət, zəhmət çəkibdir anam.

Altmış doqquzda da bacı itirdi,
Bu ölüm ailəyə kədər gətirdi,
Ah-nalə göylərə sanki yetirdi,
Çox əziyyət, zəhmət çəkibdir anam.

O vaxtdan nənəmiz yuxusuz qaldı,
On beş il yatmadı xəyala daldı,
Getdi o dünyaya, onunla qaldı,
Ana itirdi anam, anasız qaldı.

İnişil yenə də bacı itirdi,
Gizlətdik bu dərdi özü bilmədi,
Biləndə bir daha ora getmədi,
Çox əziyyət, zəhmət çəkibdir anam.

Üç il bundan öncə daha bir bəla,
Kiçik qızı xəstəyə qəfildən,
Bala baldan şirin, sağal ay bala,
Dərd- sər uzaq durmur yazıq tifildən.

Sağalmayıb mənə bacım üç ildi.
Bu dərdimiz qram-qram içildi,
İgid bacım bu mərzədən kiçildi,
Çox əziyyət, zəhmət çəkibdir anam.

Biz altı uşağıq, dördümüz evli,
İki subay qızdan anam gileyli,
Bu dərd də anamın belini əydi,
Çox əziyyət, zəhmət çəkibdir anam.

On bir nəvə, bir nəticə varıdır,
Övladlar, nəvələr dövlət varıdır,
Onu yalnız qoyan mərhum atamdır,
Çox əziyyət, zəhmət çəkibdir anam.

O Məşədi, Kərbəlayi, Hacıdır,
Yenə də ziyarət möhtacıdır,
Əhli-müsəlmana ana-bacıdır,
Çox əziyyət, zəhmət çəkibdir anam.

XALAMI İTİRDİM

Xalamı itirdim doğma bir kəsi,
Hələ qulağımdadır ləhcəsi, səsi.
Hələ sönməmişdi həyat həvəsi,
Xalamı itirdim, əziz xalamı.

Anamdan gizlətdik vaxtsız ölümü,
Dözə bilməzdi o bu ayrılığa.
Anamdan gizlətdik ölüm gününü,
Gözümdən çəkmirdi xalam gözünü.

Anam infarkt oldu iki ay öncə,
Bacılar yatırdı xəstə, gizlicə.
Xalam bacısını heç görməyincə,
Can verə bilmirdi gözündə həsrət.

Xalam bacısına «sağ ol» demədi,
Dəyişdi dünyasını, getdi əbədi,
Öləndə Vüqara oğul dilədi,
Xalamı itirdim, əziz xalamı.

Nə qədər yalandan yalan danışdıq,
Üzdə gülümsədik, içdə alışdıq.
Anamı aldatdıq, sanki yarışdıq,
Xalamı itirdim, əziz xalamı.

Anamın gözündə bacı həsrəti,
Xalamın taledə budur qisməti.
Əzrayıl babadan aldı töhməti,
Xalamı itirdim, əziz xalamı.

Gözünü açandan sağ gün görmədi,
Həmişə «can» - dedi, «can balam» - dedi.
Bizləri öz doğma balası bildi,
Xalamı itirdim, əziz xalamı.

Vəsiyyət elədi: basdırın məni,
Atam Kəblə Əzim olsun yanaşı.
Heç nə ovutmayıır oğlu Sədini,
Gözündə qurumur, vallah göz yaşı.

Səndən sonra sizə necə gələcəm?
Görən danışacam, görən dinəcəm?
Havanisə bacın sənsiz söncək,
Xalamı itirdim, əziz xalamı.

Niyə yetim qoydun nəvələrini,
Oğlun Müşfiqini, nəvən Nurlanı.
Xanım, Xəyaləni, Zita, Tərlanı,
Xalamı itirdim, əziz xalamı.

Tək-tənha qoydun ərin Əhmədi,
İki il o çəkdi hər bir zəhmətini.
Matəmə salmısan Vüqar Əhmədi,
Xalamı itirdim, əziz xalamı.

Bir gəlin Firəngiz, o biri Rəna,
Olmuşdun onlara sən doğma ana,
Göz yaşı tökdülər hey yana-yana,
Xalamı itirdim, əziz xalamı.

Allah, bir kimsəni qoyma anasız,
Allah, bir kimsəni qoyma balasız,
Anasızlar sanki elsiz-obasız,
Allah, bir kimsəni qoyma anasız.

Analı-atalı yetimlər də var,
Uşaq evlərində böyüyür onlar,
Ən böyük bədbəxtədi bic doğulanlar,
Allah, bir kimsəni qoyma anasız.

Mənə qardaş, bacı ey anasızlar,
Mənim anam sizlərə də anadır,
Günahı olmayan ey günahsızlar,
Sabah sizlər də ata, anadır.

Sevirsənsə Allahımı, dinini,
Sındırmayın anaların qəlbini,
O öyrədib sənə ana dilini,
Allah, bir kimsəni qoyma anasız.

NƏNƏLƏR

Anaların anasıdır nənələr,
Ən böyük dövlətdi, vardı nəvələr,
Nənələr hamıya dualar edər,
Anaların anasıdır nənələr.

Nağıllar söyləyər, bayatı deyər,
Başına şal bağlar, abırlı geyər,
Balalar ucalsa özünü öyər,
Anaların anasıdır nənələr.

Namaz qılar dua edər obaşdan,
Çörək yapar, dürmək tutar lavaşdan,
Doymaq olmur o bişirən bozbaşdan,
Anaların anasıdır nənələr.

İşləməyə nənələrdə var həvəs,
Üzü nurlu, özlərisə müqəddəs,
Nənəni görməyə hər gün sən tələs,
Anaların Anasıdır nənələr.

Nə dadlıdır duz-çörəklə cırəsi,
Zəncəfili hər cür dərdin çarəsi,
Onu görsəm, darıxıram ertəsi,
Anaların anasıdır nənələr.

ANA, MƏNƏ LAYLAY DE

Nə Günəş de, nə Ay de,
Ana, mənə laylay de,
Şirin yuxu tapım mən,
Hər an, hər gün, hər ay de,
Ana, mənə laylay de.

Bir az dərdim dağıldı,
Sandım ömrüm nağıldı.
Səsin şəkər, noğuldu,
Tez ol, yoxsa boğuldum,
Ana, mənə laylay de.

Layla ana dilimdi,
Muğam-mənim qənimdi,
Vətən solmaz gülümdü,
Xəzər- nəhəng gölümdü,
Ana, mənə laylay de.

Uşaq olum yenə də,
Qayğı olsun mənə də,
Oğul, söylə nənənə,
De ki, mənə nağıl de,
Nənə, mənə nağıl de.
Ana, mənə laylay de.

İstəmirəm, ay ana,
Qorxulu nağılları,
Qorxutma oğulları,
Ürəkaçan nağıl de,
Ana, mənə nağıl de,
Ana, mənə laylay de.

Səksəkədi, qorxudu,
Bu yaşanan ömrümüz,
Yaman qorxub gözümüz,
Nağıl olduq üzümüz,
Ana, mənə nağıl de,
Ana, mənə laylay de.

Oxşa, əzizlə məni,
Başıma qoy sinəni,
Heydən salıb qəm məni,
Qoy ürəyim boşalsın,
Ana, mənə layla de.

Ağlatsın məni layla,
Sevinc məni harayla,
Qoy sevinim, gülüm mən,
Sonra rahat ölüm mən,
Ana, mənə laylay de.

Yolum- Allah yoludu,
Qəlbim necə doludu,
Bu səs necə uludu,
Mənə bu məlhəm oldu,
Ana, mənə laylay de.

Verdim sənə zəhməti,
Südün verib qəməti,
Dinlə Vüqar Əhmədi,
İkilikdə xəlvəti,
Ana, mənə laylay de

* * *

DÜNYAMSAN MƏNİM

Gənc anadır Hüseynimin anası,
Onun da var iki gözəl balası,
O olsa da bu qəlbimin sonası,
Almasına, Hüseynimə anadır.

Balaları xəstələnsə pərişan,
Onda olur hər şey üstə dalaşan,
Sağalsa uşaqlar, olur bərişan,
Övlada ən böyük dayaq anadır.

Oğluma anasan, anama gəlin,
Nazlı bir qızısan doğma bir elin,
Bal, şəkər, şərbətdi hər sözün, dilin,
Dünya gözəlisən, dünyamsan mənim.

Gözlərin eşqimi mənə tanıtdı,
Sözlərin mənimlə oyandı yatdı.
Məhəbbətin mənə dünya yaratdı,
Dünya gözəlisən, dünyamsan mənim.

Mənim kədərimə olmusan şərək,
Nə sən, nə də mən həsəd bilmərik,
Birgə ağlayarıq, birgə gülərik,
Ən şirin bir yuxum, rəyamsan mənim.

Kipriklər açılmış lələ qarası,
Başımda dolaşır eşqin sevdası,
Xoş gün qabaqdadır, gəlir sədası,
Dünya gözəlisən, dünyamsan mənim.

Səsinin sehrindən doya bilmirəm,
Acı sözünə də dinə bilmirəm,
Eşq içrə yanırım, sənə bilmirəm,
Dünya gözəlisən, dünyamsan mənim.

Sanki, bir dünyadı məsum baxışlar,
Qəlbindən qəlbimə yağır yağışlar,
Məhəbbətin mənə dünya bağışlar,
Dünya gözəlisən, dünyamsan mənim.

Qələmə sövq etdin Vüqar Əhmədi,
Nə etsəm, borcumdur, yoxdur zəhməti,
Allahım veribdir bu məhəbbəti,
Dünya gözəlisən, dünyamsan mənim.

BƏSİMDİ

İldə bir yol gülə bilsəm ürəkdən,
Bircə günlük uzaq olsam kələkdən,
Bir arzumu ala bilsəm Fələkdən,
Şükr edərim mən buna da, bəsimdi.

Qapılara bir elçi tək gedəydim,
Oğul toyu, qız toyunu görəydim,
Sevgilimi mən əbədi görəydim,
Şükr edərim mən buna da, bəsimdi.

Qarabağım yenə mənim olaydı,
Düşmənlərim cəhənnəmdə yanaydı.
Vətən məni ona oğul sanaydı,
Şükr edərəm mən buna da, bəsimdi.

Dərdim, qəmim necə mənə qəsd edər,
Sağalaydı evimizdə xəstələr,
Şöhrət tapa mən yazdığım bəstələr,
Şükr edərəm mən buna da, bəsimdi.

QARDAŞ

Bəd günümə o ağlar,
Arxamda nəhəng dağ var.
Gəlin belini bağlar,
Namus, qeyrətədi qardaş.

Bacın sənə öyünər,
Qəlbim sənə döyünər,
Qardaşsız ömrüm hədər,
Mənə şöhrətədi qardaş.

Anamızın nəfəsi,
Sənsən ata əvəzi,
Gələndə qardaş səsi,
Hörmət, izzətədi qardaş.

Dostlarımla sirdaşam,
Doğru yolda yoldaşam,
Doğmalara qardaşam,
Vardı, dövlətədi qardaş.

Ən böyük arzu, istək,
Qardaş toyunu görmək,
Biz oynayaq, rəqs edək,
Şirin ləzzətədi qardaş.

Odur arxam, dirəyim,
Canım, gözümdü qardaş,
Suyum, havam, çörəyim,
Nəğmə sözümdü qardaş.

Muğam üstə:

A qardaşlar, qoca dədəm deyərdi,
Qaradan qaş olmaz, yaddan da qardaş.
Babalarım lap uzağı görərdi,
Xələfimdi, sələfimdi qardaşım.
Dərdimi gözümdən bilər qardaşım,
Büdrəsəm köməyə gələr qardaşım,
Kövrəlsəm üzülər, sənər qardaşım,
Mən ölsəm yaşamaz, ölər qardaşım.

ANAM MƏNİM

Xoş günümə yol açandı,
Bu ömrümə nur saçandı.
Çox qocalıb gör haçandı,
Anam mənim, anam mənim.

Layla deyərdi yatanda,
Arxamızca su atanda,
Arzulara biz çatanda
Sevinərdi anam mənim.

Övladıyla nəfəs alar,
Əmələndən həvəs alar,
Rəqs eləyər o səs salar
Toy-düyündə anam mənim.

Necə safdı, müqəddəsdı,
Dünyada ən yaxın kəsdı,
Quruca nəfəsin bəsdı,
Anam mənim, anam mənim.

Namusuyla o ucalıb,
Övladına mehir salıb,
O zəhmətdən tez qocalıb,
Anam mənim, anam mənim.

Dəryadakı dağdı ana,
Cənnətməkan bağdı ana,
Nə qədər ki, sağdı ana,
Mən qulunam, anam mənim.

Var-dövlətdə ağ dövədi,
Ən şirin nemət nəvədi,
Nəvələrə o «can» dedi,
Anam mənim, anam mənim.

O böyüdüb, saf süd verib,
O, nəsihət, öyüd verib,
Yaşamağa ümid verib
Anam mənim, anam mənim.

Hifz cləyən duasıdı,
Səsi Quran sədasıdı,
Bir nəsilin anasıdı
Анам мяним, анам мяним.

БАЖЫЛАР

Qardaşlara dayaqdır,
Xəstələnsən oyaqdır,
Bacılar bu şayaqdır,
Bacılar, ay bacılar.

Sizə qurban bacılar,
Bacılar, ay bacılar.

Qardaşla nəfəs alar,
Qardaş toyu xoş günü,
Rəqs edər, o səs salar,
Bacılar, ay bacılar.

Qıza, həm də oğlana,
Əsil bacı gərəkdir.
Yaxşı bacı qardaşa,
Elə ana deməkdir,

Ata, anaya övlad,
Qardaşına uca ad,
Bacısız kim olar şad,
Bacılar, ay bacılar.

Bacısız günüm acı,
Ömrümün ehtiyacı,
Vallah, başımın tacı,
Bacılar, ay bacılar.

VÜQAR MİKAYİL OĞLU ƏHMƏDOV

ANAM MƏNİM

Naşir: *Rafiq Babayev*
Redaktor: *Alim Nəbioğlu*
Korrektor: *İlkin Rəhmətov*
Bilgisayar yığıcı: *İradə Əhmədova*

Çapa verilmişdir 15.06.2001
Çapa imzalanmışdır 10.07.2002
Tiraj 10000, Şərti çap vərəqi
«Araz» nəşriyyatı
«El-Alliance» şirkətinin mətbəəsi